

Goed volk

“gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel; Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars”

Overdenking bij Marcus 2:13-17

Het jaarthema van de PKN van 2022-2023 is ‘Aan tafel!’. Het is dan ook niet voor niets dat er zowel in de Grote Kerk als in Iona/Koningshof een maaltijd was rond startzondag. Een pannenkoekenbuffet in de Schans, een picknick achter de Vliet. Maaltijden zijn ongedwongen momenten waar je de vreugde van samen leven kunt delen. Ook in de Bijbel staat het vol met verhalen over eten delen.

In de evangeliën schuift Jezus aan bij allerlei soorten mensen. Soms zijn het welgestelde steunpilaren van de samenleving maar vaker zijn het mensen die toen als ‘uitschot’ bestempeld werden. Marcus benoemt ze als (tollenaars en) zondaars, zonder verder specifiek te maken wat hen dan precies maakt tot zondaar. Het is alsof ze een aparte categorie vormen in de samenleving – een groep van mensen met wie je niet gezien wil worden. En al zeker niet mee aan tafel gaat.

Ik vraag me af: wie zouden wij als zondaars bestempelen hier in Maassluis? Zijn dat stamgasten in de Moriaan? Of vaste klanten van coffeeshop Quasi? Zitten de zondaars bij VDL of Excelsior? Zijn het bezoekers van de Voedselbank, of wonen ze in die grote flats met schotelantennes? Ook wij maken een onderscheid tussen ‘goed volk’ en ‘slecht volk’. Niet bewust, en desgevraagd zullen we het zeker ontkennen. Maar toch heeft iedereen een idee bij de uitspraak ‘ons soort mensen’. Wie daarbij horen, en wie niet. Het is iets dat je instinctief aanvoelt. En vaak vallen de scheidslijnen tussen goed en kwaad verdacht goed samen met de kerkmuren van weleer.

Jezus heeft de neiging om ons werkelijkheidsbesef om te draaien. Want wij zijn, in avondmaal en gemeenschap, vaste tafelgasten van Jezus Christus. En als we de evangeliën moeten geloven, zit Jezus naast zondaars. Hij zit geregeld naast ‘slecht volk’. Zijn volk. Wij zijn in de kerk geen ‘goed volk’ – we zijn eerder ‘volk’ dat door Gods Woord het goede en slechte in onszelf leren herkennen.

Als Jezus zegt: ik ben gekomen voor zondaars, dan doen we onszelf tekort als we onszelf hoger aanslaan dan we zijn. Ons zelfverstaan als zondaars (hoe impopulair ook) geeft Jezus de kans om bij ons aan te schuiven. Dan pas is hij voor ons gekomen. Als we spreken over wat er bij ons aan schort, als we bereid zijn ons eigen falen onder ogen te zien, als we het uithouden met elkaars kwetsuren, als we leren vergeven: dan zijn we aan de juiste tafel aangeschoven. De tafel van Christus. Die ons liefheeft om wie we zijn, maar die teveel van ons houdt om ons zo te laten. Zijn aanwezigheid aan tafel smaakt naar meer.

Tip: Nodig deze maand eens iemand uit aan tafel die je normaal niet zou uitnodigen. Zo leer je iets van Jezus’ hart kennen!

Ds. Brouwer